

Dar małżeństwa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- omówienie skutków sakramentu małżeństwa;
- przedstawienie sakramentu małżeństwa jako pomocy w realizacji powołania do miłości i służby.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wskazuje na sakrament małżeństwa jako na sakrament w służbie komunii;
- wyjaśnia, kto może przyjąć sakrament małżeństwa;
- wyjaśnia, jakie skutki płyną z przyjęcia sakramentu małżeństwa;
- wskazuje, jakie zadania wynikają z przyjęcia sakramentu małżeństwa;
- omawia, w jaki sposób małżonkowie mogą okazywać sobie miłość w codziennych sytuacjach życiowych.

Pojęcia i postaci

mąż, żona.

Wartości

miłość bliźniego, miłość małżeńska, tworzenie wspólnoty.

Metody i środki

rozmowa kierowana, rozsypanka wyrazowa, miniwykład, burza mózgów, praca z podręcznikiem, wydrukowana rozsypanka wyrazowa z tekstem przysięgi małżeńskiej (załącznik nr 1).

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Pozdrowienie anielskie.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał skutki sakramentu małżeństwa; będę umiał wyjaśnić, jakie zadania wynikają z przyjęcia sakramentu małżeństwa; będę wiedział, kto może przyjąć sakrament małżeństwa.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że poznali już jeden z sakramentów w służbie komunii – sakrament święceń. Na dzisiejszej lekcji będzie mowa o drugim sakramencie z tej grupy – sakramencie małżeństwa. Nauczyciel pyta uczniów, kto może przyjąć ten sakrament. W rozmowie prowadzi uczniów do wniosku, że sakrament ten mogą przyjąć niezamężna kobieta i niezona mężczyzna, którzy są ochrzczeni. Nauczyciel powinien doprowadzić uczniów do wniosku, że kobieta i mężczyzna muszą wyrazić wolę przyjęcia tego sakramentu dobrowolnie i bez żadnego przymusu. Należy również zauważyć, że zawarcie małżeństwa jest poprzedzone czasem narzeczeństwa, kiedy to narzeczeni przygotowują się do przyjęcia tego sakramentu. Ksiądz obecny przy zawieraniu małżeństwa tylko towarzyszy małżonkom, błogostawi ich związek oraz jest jednym ze świadków małżeństwa. Tego sakramentu małżonkowie udzielają sobie sami.

W razie potrzeby nauczyciel powinien być w stanie wyjaśnić sytuację, gdy o małżeństwo proszą dwie osoby, z których jedna jest ochrzczona, druga zaś jest nieochrzczona.

Metoda – rozsypanka wyrazowa. Nauczyciel rozdaje uczniom pocięte słowa przysięgi małżeńskiej (załącznik 1). Tekst przysięgi małżeńskiej można podzielić tak, jak jest to zrobione w załączniku lub nauczyciel sam może zdecydować, jak wyznaczyć miejsca podziału. W klasach ambitniejszych można dodać inne zwroty – niezwiązane z tekstem przysięgi małżeńskiej – w celu utrudnienia pracy uczniom. W takiej sytuacji należy ich jednak o tym wcześniej poinformować. Można również wyjaśnić uczniom, że w tekście przysięgi występują duże litery „N.”. Oznaczają one miejsca, w których narzeczeni mają wstawić swoje imiona.

Zadaniem uczniów jest ułożenie fragmentów tekstu przysięgi we właściwy sposób. Zadanie to może zostać wykonane w parach lub w grupach. Po skończonej pracy uczniowie odczytują na głos kompletny tekst. W razie potrzeby nauczyciel koryguje błędy lub pomaga uczniom dokończyć pracę.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel tłumaczy, że małżonkowie, wypowiadając te słowa, tworzą nierozzerwalny węzeł małżeński – wspólnotę małżeńską. Tekst przysięgi małżeńskiej opisuje, jakie zadania wynikają z przyjętego sakramentu. Małżonkowie powinni obdarzać się bezinteresowną miłością, wyrażającą się w postawie służenia współmałżonkowi i szukaniu nie własnej przyjemności, ale dobra drugiego człowieka. Wierność małżeńska to gotowość do związku na całe życie oraz wykluczenie innych związków poza małżeństwem. Wierność dotyczy nie tylko zdrady fizycznej, ale i psychicznej, czyli niewierności w sercu. Uczciwość polega na wzajemnym zaufaniu, które jest podstawą wspólnoty małżonków. Znajduje to wyraz w szczerej rozmowie, w staraniu się o zrozumienie współmałżonka, we wzajemnym wspieraniu się w pokonywaniu trudności i rozwiązywaniu konfliktów.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel, zapisuje na tablicy słowo „miłość”. Uczniowie mają powiedzieć, jak ich zdaniem małżonkowie mogą w codziennym życiu okazywać sobie miłość. Odpowiedzi zapisywane są na tablicy, na zakończenie nauczyciel wybiera najlepsze, które uczniowie zapisują w zeszytach. Dobrze, żeby oprócz ogólnych pomysłów, takich jak np. wspieranie się lub opieka świadczona jeden drugiemu, nauczyciel zmotywował uczniów do tego, by podali konkretne przykłady realizacji postawy miłości.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wyjaśnia, że kobieta i mężczyzna, przyjmując sakrament małżeństwa, proszą Boga, żeby umocnił ich miłość i wspierał ich w budowaniu wspólnoty rodzinnej, by udzielał im Swojej łaski w realizacji ich powołania do bycia żoną, mężem, matką, ojcem. Zdarza się jednak, że małżonkowie przeżywają kryzysy, dlatego powinni nieustannie troszczyć się o wzajemną miłość i zaufanie oraz prosić Boga, by pozwalał im radzić sobie z trudnościami.

Uczniowie wykonują ćwiczenia 1 lub 2 (według decyzji nauczyciela) z podręcznika.

Podsumowanie lekcji

Bóg jest źródłem wszelkiej miłości. To z Niego czerpią miłość kobiety i mężczyźni, którzy w sakramencie małżeństwa ją sobie ślubują, tworząc nierozdzielalną wspólnotę. Jej celem są wzajemne dobro małżonków oraz przekazywanie życia dzieciom.

Modlitwa na zakończenie.

Z podręcznika (punkt „Dla ducha”).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język obcy nowożytny, język mniejszości narodowej lub etnicznej – słownictwo religijne (sakrament małżeństwa, żona, mąż);
- wychowanie do życia w rodzinie – relacje z innymi ludźmi, budowanie rodziny w oparciu o wzajemną miłość, uczciwość i wierność.

Załącznik na 1

.....
Ja, N., biorę Ciebie,
.....

N., za żonę (za męża)
.....

i ślubuję Ci miłość,
.....

wierność i uczciwość małżeńską
.....

oraz że Cię nie opuszczę
.....

aż do śmierci.
.....

Tak mi dopomóż,
.....

Panie Boże Wszechmogący,
.....

w Trójcy Jedyny,
.....

i wszyscy święci.
.....